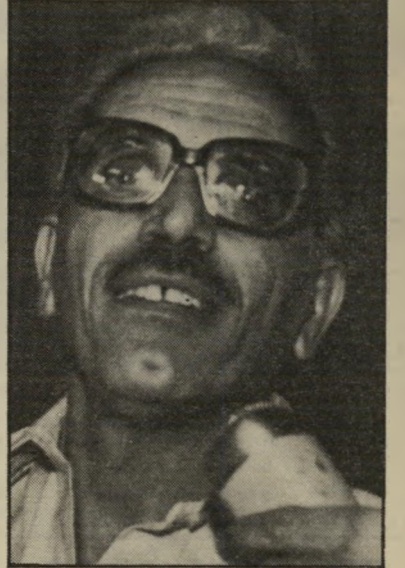

ההזדמנות האחרונה

כמה מילים על שהתרחש השבוע: היה פיתוח, נשלם יותר עבור כל רכב. ובמקום שאין מס קניה, תופחת הסוכסידיה. גם הלחם, גם הביצים יעלו הרבה יותר, ולא רק אלה. גם המע"מ יעלה ל-17% או 20%. ושוב נשלם יותר.

אבל החשוב מכל, נקבל סחורה. ישחקו לנו את השכר. אחרי שהממשלה תעלה את המחירים תהיה הקפאת מחירים וישוב. שימו לב, את המחירים יקפאו

מזכ"ל קיסר

יהיה שווה אבל לא ברור איך

אחרי שיועלו, את השכר יקפאו לפני שיועלה, וזהו ההבדל הגדול.

חלקה של הממשלה במה שקרוי עיסוקת חבילה יהיה בהקפאת מיסים למיניהם, ובצורך קיצוצי התקציב כדי שהיא, הממשלה, תוציא רק את מה שגבתה, או קיבלה כסיוע, אבל מה שלא יהיה כלול בהסדר הוא, הפסקת ההזרמה, או בלשון היומיום, הרפסת כסף.

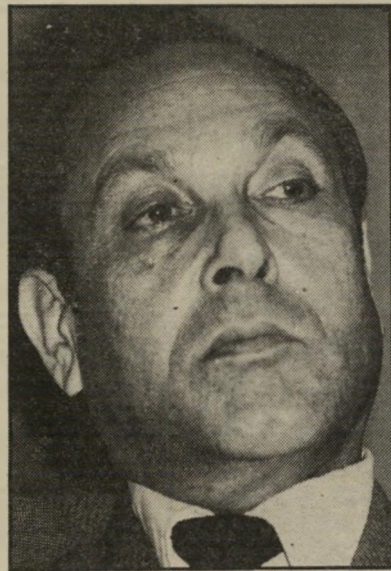
כיון שזו אולי ההזדמנות האחרונה, לפני שאנחנו הופכים לסניף של אמריקה הלטינית, דבר אחד בטוח: גזירות תהיינה. האם תעמוד הממשלה

מבריעה, מצחצחת ומבריקה

באולימפיאדה של לוס אנג'לס השתתפו שתיים, שזו היתה להם הופעת הבכורה: שתי מצלמות אלקטרוניות, האחת של סוני והשנייה של קנון, שתיהן, כמובן, יפאניות. שתיהן פתחו עידן חדש בשטח הצילום, ולאחר ההסבר, שהנה הוא בא, תבינו גם למה. ועוד פרט חשוב: שתי המצלמות שימשו את כתבי שניים מהחשובים בעיתוני יפאן.

עכשיו יבוא תאור קצר, פרטים טכניים והחשוב מכל, מהו החידוש בשתי אלה. המצלמות בעלות צורה מרובעת, מזוהה מעט, אבל אפשר להתרגל, הן הראשונות מסוגן, הרושמות, או, אם תרצו, קולטות את הדמות או התמונה (המילה, או המונח הראשון מתאים יותר), לא על פילם (סרט-צילום) אלא על דיסקית זעירה, בדומה לאלה בהם משתמשים כמחשב. משהו כמו תקליטון, הם תרצו.

והנה עוד מישפט חשוב: המצלמות האלקטרוניות הן בנות-כלאיים של מצלמות איכות וטכנולוגיות הורדיאן. וידאו כל אחד יודע מה זה, אפילו אם אין לו כוח בכית, גם למצלמות החרושת עדשות חלפיות, כמו במצלמות הרגילות, מכאן, של הברל. הדמות הנראית דרך הערשה נקלטת על-ידי הערשה ומוקדקת (הדמות) על ציממוליד (לא חשוב מה זה), הרגיש

שרי-אוצר מודעי

יש לו, מה שלא היה להם

בקיציץ תקציבה, זה סיפור אחר. בספטמבר יעלה המרד לשיעור המסוכן של 20% ובאוקטובר עוד יותר, ולו רק משום שהחורש העשירי מועד לפרוענות, מאז ומתמיד ולרוע המזל הוא בדיוק השנה לאחר החגים. **המרד יעלה, ואם ההסתדרות תסכים, והיא, ככל הנראה, תסכים, נפוצה רק חלקית על עליית המרד, ואז, אולי, בנובמבר, או אולי בדצמבר, יתחיל המרד לרדת.**

לשר האוצר החדש, יצחק מודעי, יש מה שלא היה לקודמיו: מנוף פוליטי. יש יתרון בעובדה שאינו שייך לאחד הגושים הגדולים, לא למפלגת העבודה ולא לחרות. כושך התימרון שלו גדול יותר, הוא מהווה את לשון המאזניים בין השתיים, ואם רוצים לכצע את מה שצריך לכצע, ולא לותר לשותפיו לממשלה, הוא האיש.

ועוד משהו. אנו צריכים את הסיוע האמריקאי, וזה לא יבוא אלא אם יונהג מיתון בארץ, ויהיה מיתון, לא דה-לוקס. מיתון של ממש ואחריו אולי נחזור לאינפלציה נורמלית של סחורה מעשרה אחוזים בשנה, לא בחודש.

אם כל זה לא יקרה, הרי כבר בעוד חודש או אולי חודשיים, הדולר יהיה שווה אלף שקל ועיתון-ערב שמופיע בכורך יעלה 300 שקל (היום 100) ומס הנסיעות יהיה 100 אלף שקל וביצה תעלה 95 שקלים וקילו עוף קפוא כמו עשרה עיטוניבוקר, ונסיעה באוטובוס עירוני 200 שקל ושבוע אחר, 250 שקל ואחרי עוד שבוע 300 שקל.

זהו, אז כדאי שנדר קצת כרמת חיינו, בתנאי, כמו שאומר מזכ"ל ההסתדרות: שהנטל יהיה שווה, לא ברור לגמרי איך, אבל גם לו צריך לתת אשראי.

לאור וההופך את הדמות לאות אלקטרונית, וזה נרשם בצורה מגנטית על הדיסקית הקטנה, המובא למצלמה כמו סרט-צילום רגיל, התיאור הזה כנס לאחזקה כמספר שצילום קווי הטלפון ויסביר לכם מה קורה. ועכשיו הלאה, יתרונה הגדול של המצלמה האלקטרונית היא המהירות. הצלם שולף את הדיסקית המצלמה ומכניס אותה למיתקן קטן, הקרוי סורק, המסלק את האותות המגנטיים, ומיד ניתן לראות את התמונה על מסך הטלוויזיה הביתית. ומה שמעניין עוד יותר, בעיקר צלמי עיתונות, הוא וזה מה שעשו הכתבים הפאנים באולימפיאדה, הם שידרו את התמונות באמצעות קווי הטלפון למערכות בטוקיו, ובו במקום (בטוקיו) הועברו התמונות ישירות ללוחות ההרפסה.

עכשיו קצת היסטוריה. סוני הכריזה על הופעתה של המצלמה האלקטרונית כבר ב-1980, כשהיעד היה 1983. אלא, שבעיות שלא נפתרו גרמו לדחיה. דחיה זו נתנה למתחרות שהות מספקת לפתח מצלמה אלקטרונית משלהם. ועוד לפתח: מברשת נעלים מופעלת על-ידי סוללה, המיוצרת על ידי בלאק-אנדר-דק, מכרישה, מצחצחת, מבריקה, בשתי מהירויות ועם מיכל למשחה, כל זה במחיר של 40 דולר.

אם

בשלטר-חוק

לפני שנה, ב-15 לספטמבר 1983, שילמה הקוראה מיכל, ליתר דיוק, הפקידה הקוראה, כמצוות האוצר, סך של 81,588 שקלים כהפקדה לשנה, בעת קנותה מכונית חדשה ומבהיקה. הצבע לא חשוב (תכלת), מה שהרגיז אותה כעבור שנה הוא פשוט: החזירו לה 81,588 שקלים. עכשיו תבינו גם למה מעוררת הממשלה את האינפלציה. אם לפני שנה היו השקלים שהפי קידה שווים 1250 דולר של ארצות-הברית, היום אותו סכום של שקלים, שעשה את מנוחתו שנה תמימה בכיס האוצר שווים 210 דולר, איה, היא טוענת, אני חייבת לשלם מס שאת שיעורו המדויק איש אינו יודע.

עכשיו היא יודעת, 1040 דולר נוספו למחיר המכונית לאחר שנה, זהו מין מס בשלטר-חוק, היום אתה משלם, בעוד שנה תרע כמה שילמת, אנכי, הפטנט הזה, של הפקדה על יבוא, הוא כפי שנאמר לי, המצאה ישראלית.

רגע, כאן רק מתחיל הסיפור, את סכום ההפקדה משלמים אצל סוכן הרכב (היבואן). כעבור שנה בדיוק, הוא היבואן אמור (מילה יפה) להחזיר את השקלים המצומקים מחמת האינפליציה, שסימינה המובהקים, ירדת ערך ושווה ערך שאינו שווה, כן, למי, למי שהשליש את הסכום בידיו, ואומנם כך קורה, אבל לא תמיד. יש יבואנים להם הרגלים רעים, או אולי טובים בעיניהם: המשלמים את הטעון תשלום אחת לחודש, נניח ב-15 בחודש, ונניח שאתה רכשת את מכוניתך ב-16 או ב-17 לחודש, הרי שאת הצ'ק של היבואן תקבל ב-... נחשטם ב-15 לחודש שאחרי, תקבל, אמרנו, ולא דייקנו. ב-15 לחודש שאחרי, ישלח לכם היבואן את הצ'ק בדואר, הביתה, כיון שדואר ישראל אינו חייב להעביר דברי דואר תוך, נניח, יומיים או שלושה, כמקובל במדינות שאנו רגילים להשוות אותן אלינו, בקיצור, הצ'ק מגיע, במזל טוב, אחרי עוד שבוע ולפעמים יותר.

בינתיים נשחק הסכום בעוד איזה 15%, אותם ככל הנראה משקיע היבואן בהקטנת האוכר-ראפט של בנקנו, או בתפ"סים, המכניסים לו הכנסה נוספת נאה. הוא שאמרנו, כולם נהנים, לכך כמובן מעל הרבה, בעל המכונית, ובמיוחד מי שקנה במהלך השנה האחרונה מכונית וכמובן הפקיד, "הפקידה", וזו עצת חכם, יברוק מתי תימלא שנה לקניה המוצלחת, ועכשיו, בדיוק בתאריך הנקוב בקבלה, פנה אל היבואן וירדוש את "הפקדתו". אל תוותרו, אל תסכימו, אל תוותרו על המועד, אל תוותרו ותעתרו לתשובה: אנחנו נוהגים לשלוח בדואר, מחיר המכונית בצ'ק שאשלח לכם בדואר, או אני אהיה מוכן שתשלחו לי את ההפקדה בדואר.

עוד

ארבע שנים

רק הערה לטובת המשקיע הנבון, שגילה שאו, נבון רק עכשיו, אם הוא היה מספיק חכם, שהו בתחילת שנה זו, וקנה מניות בנקאיות שבחסדר, שהן למעשה איגרות-חוב ממשלתיות בערבות מאוד מוגבלת של הבנקים להם ערכה הממשלה. מסוכר, הא? נתחיל מבראשית. לפני שנה עמדו הבנקים על סף פשיטת-רגל, הם לא יכלו יותר לקנות את המניות של עצמם כשער המנופה והמתנפח, ולמרות שהביאו מחו"ל מיליארד דולר, כדי להשקית את מחזיקי המניות, שהמירו אותן, את הבנקאיות, לשקלים ומשקלים לרולארים מחשש (אמיתי) שיהיה פיתוח, נאלצו כמעט למסור את המפתחות (של הבנקים), הממשלה הצילה אותם והתחייבה להחזיר לנו, בעלי המניות הבנקאיות, שלא הספיקו למוכרן במועד, לפני השישי באוקטובר של שנה זו ספק גדול בעוד ארבע שנים, את מלוא ערכן בדולארים, פלוס ריבית.

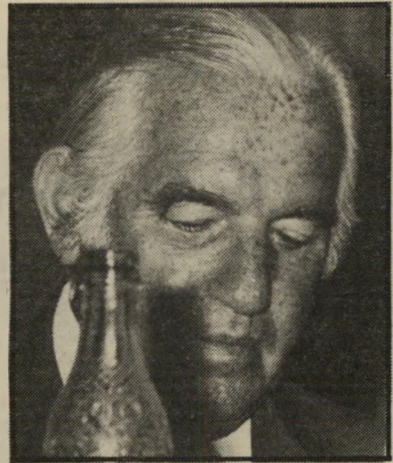
עכשיו מה? קרה? הדולר עלה בתקופה שמתחילת השנה עד השבוע שעבר כ-230%; המניות הבנקאיות צברו רווח של כ-350%. אבל למי שהיו מניות בנקאיות עוד מלפני שנה, לפני המפולת, יצטרך להמתין ככל זאת עוד ארבע שנים, עד שהממשלה תפרה אותן, כי על פי רוחות הבנקים במחצית הראשונה של שנה זו ספק גדול אם יוכלו, בבוא המועד, לקנות מירדנו במחיר מלא את מניותיהם.

חמרורים

נולד ♦ בלונדון, לנסיכה דיאנה, 23, ולנסיך צ'ארלס, 33, יורשה העצר הבריטי, בנם השני, הנרי צ'ארלס אלברט דייוויד, שיהיה מעתה השלישי בתור לכתר הבריטי, אחרי אביו ואחיו הבכור, ויליאם בן השניים.

נולד ♦ במשק חקלאי בצ'מפיון שבמדינת נברסקה, ארצות-הברית, לפרה קראוזה ולחמור צ'סטר, בן-כילאיים, עייר-פרד, ירח כחול. זה המיקרה הראשון הידוע שבו ילדה פרה, שהיא בעצמה בת-כילאיים (מאב חמור ואם סוסה) ועקרה מטיבעה.

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-61 של מרדכי בן-פורת, מי שהיה כמעט שנה שר (בלי תיק) בממשלות בגין ושמיר (עד שהתפטר כחורף האחרון). בן-פורת, ח"כ תל"ם בכנסת העשירית (אשר רשימתו האישית לכנסת ה-11 לא עברה את אחוז החסימה) הוא יליד בגדאד, שעלה ארצה בגיל 22, ונודע בשליחותו לעיראק בעת פינוי יהודיה לארץ (מביצע עזרא ונחמיה), כאשר יצא, ללא פגע, מירי השילטונות העיראקיים כשאלה שמו את ידם על חבריו הישראליים. לאחר מכן היה בן-פורת, שהוא צימחוני מושבע ואב לשלוש בנות, במשך שנים רבות ראש המועצה המקומית אור-יהודה, ח"כ מטעם רשימתו האישית של דוד בן-גוריון רפ"י

תורה וולפסון

סידקית בסקוטלנד, דלק בארץ

(רשימת פועלי ישראל) ויו"ד האירגון העולמי של יהודים יוצאי ארצות-עבר.

נחוג ♦ בהולנד, שאליה הגיע לטקסי האוכרה לשיחורורה מה הכיבוש הגרמני לפני 40 שנה, יום-הולדתו ה-66 של נשיא המדינה הישני, חיים (ווייאן), הרצוג, יליד צפון-אירלנד (הבריטי) ובנו של רב (שהיה בסוף ימיו הרב הראשי לישראל), לפני שנבחר לנשיא היה הרצוג, שהוא אב לשלושה בנים ולבת אחת, קצין בצבא הבריטי (בחילות השריון והמודיעין של מילחמת-העולם, והגיע בהם לדרגת סגן-אלוף), אלוף בצה"ל (ראש אגף המודיעין), פרשן קול ישראל מרגיע-ירחות בתקופת ההמתנה של ערב מילחמת-ששת-הימים, עורדין חברות מצליח וח"כ הכנסת העשירית, מטעם המערך.

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-87 של סר אייזק וולפסון, יליד גלסגו האסקוטי, ואחד התורמים הגדולים למסורת-ציבור בארץ: במיוחד למכון וייצמן למדע ברחובות (בשטחו גם בנה וילה קטנה, שבה נהג לבלות לעיתים מיומנות) ולהיכל שלמה (בניין הרבנות הראשית ב"ירושלים), הקרוי על שם אביו, וולפסון, אחד מעשרת ילדיו של מהגר יהודי מרוסיה, שהתפרנס מתנות-יהוטים קטנה בגלסגו, יצא לעבוד בגיל 14, עת סבל כעבד לקוטלונד ומכר סידקית לאיכרים. בגיל 26 כפרר סקוטלנד והניח את היסוד לשרשרת החנויות גרייט יוניברסאל סטורס, שייחודן בשיתת התשלומים לשיעורין עבור קניה ובאפשרות להחזיר את המנה חזרה לתקלוג. עסקתו הגדולה בארץ הייתה רכישת חברת הדלק ההולנדית-בריטית של, עם תום המנדט הבריטי, והסבת שמה לחברת פז, שאת מניותיה מכר, לפני שנתיים, לממשלת ישראל.

נרצח ♦ כרית, מיריית אקדה, בצאתו מן התפילה במסגרת המקומי, בגיל 54, עבד אל-חמיד מנצור קישתא, ראש עיריית רפיח מזה שנתיים, קישתא, אחי 11 (תישעה בנים ושתי בנות) נרצח שבוע אחר שיספון, 37 מבין 80 עובדי העירייה במסע יעול וחיספון, אם כי גירסה אחרת מקשרת את ההירצחו לשיחית-הפעולה שלו עם שילטונות ישראל.

נפטרה ♦ בת-לאביב, בגיל 80, רפאל בן-שישון, כתב הלכלה המקצועני הראשון בארץ, שהחל את עבודתו בימיו הראשונים, למחנה עלייתו ארצה מארץ הולדתו, בולגריה, בשלהי מילחמת-העולם, ושבה התמיד במשך 25 השנים הבאות. העולם הזה 2455